

mats wänblad

abc-klubben åk #2 diamantjakten

läsebok på väg

överförd från första upplagan

utgiven av natur & kultur, #2017 med

isbn #978-#91-#27-#44903-#9

specialpedagogiska skolmyndigheten

#2021

volym ett av tre

till punktskriftsläsaren

é i boken finns många bilder.

bildbeskrivningarna finns bara i
läraranvisningen. be din lärare
att gå igenom bildbeskrivningarna
med dig så förstår du bättre vad
texten handlar om.

skicka gärna dina synpunkter på
anpassningen av denna bok till
anpassningsfunktionen~àspsm.se

innehåll

siffran inom parentes hänvisar till
svartskriftsbokens sidor.

volym ett

till punktskriftsläsaren i
det här är asta, bea och cesar!

(#6) #1

kapitel #1: resande nallar (#8) . #3

kapitel #2: ödehuset (#13) #7

kapitel #3: ett överraskande

besök (#18) #12

kapitel #4: ett hemskt besked

(#24) #17

kapitel #5: astas dagbok (#30) .	#23
tisdag #17 oktober (#31)	#24
kapitel #6: maj-björns första	
resebrev (#34)	#28
hej, klassen! (#36)	#30
kapitel #7: "nej, breddsida, sa	
jag!" (#40)	#33
kapitel #8: ett nytt jobb (#46)	
.....	#39
onsdag #18 oktober (#49)	#42

volym två

kapitel #9: glitteränglar (#51)

..... #45

kapitel #10: astas fantastiska

idé (#56) #50

kapitel #11: inga elever i

lärarrummet (#62) #55

kapitel #12: bakom spegeln (#68)

..... #60

kapitel #13: kändisklassen (#75)

..... #67

kapitel #14: dagboken (#80) #73

kapitel #15: en nalles irrfärder

(#86) #79

dag #1 (#86)	#79
dag #2 (#87)	#80
dag #3 (#88)	#81
dag #4 (#88)	#82
dag #5 (#88)	#82
dag #6--#13 (#89)	#83
dag #14 (#90)	#84

kapitel #16: allt försvinner

(#91)	#86
-------	-------	-----

klassnallen på väg ut i

världen (#94)	#89
---------------	-------	-----

kapitel #17: gavinis guld (#96)

.....	#91
-------	-------	-----

volym tre

kapitel #18: klockan tickar

(#102) #97

hej igen, dagboken (#102) #97

kapitel #19: feber till frukost

(#105) #100

kapitel #20: buenos aires,

nästa! (#111) #106

kapitel #21: galna ungar (#117)

..... #112

kapitel #22: fördröjning (#122)

..... #117

kapitel #23: var är nallen?

(#127) #123

kapitel #24: önska mig lycka

till (#133) #130

kapitel #25: slut för idag, tack

för idag (#138) #137

dag #69 (#141) #141

dag #70 (#142) #142

::: #6 ::::::::::::::::::::::::::::::::::::::

det här är asta, bea och cesar!

:::~::~::::::::::::::::::::::::::::::::::::

asta, bea och cesar går i samma

klass i skolan. de har en klubb:

abc-klubben. den här boken handlar
om dem.

en del av er har nog träffat dem

förut, antingen i "lyckostjärnan"

eller i "den magiska kulan". men det

här är en helt ny bok med helt nya

äventyr. som ni förstår kommer boken

att handla om en diamant. en mycket

värdefull diamant.

#6

#1

::: #7 ::::::::::::::::::::::::::::::

men vi ska nog hinna med en del annat också. någon flyttar in i det gamla ödehuset, till exempel. och en nalle reser ut i världen alldeles på egen hand. dessutom kanske cesar måste ... men jag kan ju inte berätta allt i förväg. då blir det inte ett dugg spännande sedan. och det ska ju en bok vara -- spännande, alltså.

ska vi sätta igång? bra, då gör vi det.

#7

#2

::: #8 ::::::::::::::::::::::::::::::::::::::

kapitel #1: resande nallar

:::~::~::::::::::::::::::::::::::::::::::::

på väg till skolan gick asta, bea och cesar förbi ett gammalt ödehus. ingen bodde där.

fast när asta, bea och cesar gick i ettan bodde en gammal dam i ödehuset. hon gav asta en magisk kula, och sedan försvann både damen och kulan.

::: #9 ::::::::::::::::::::::::::::::::::::::

nu stod en lastbil utanför ödehuset.

-- titta, sa bea till asta och

cesar. en flyttbil.

-- vi går dit efter skolan, sa
cesar.

-- det blir ett uppdrag för
abc-klubben, sa asta.

::: #10 ::::::::::::::::::::::::::::::

när de kom till skolan berättade
olle, deras lärare, om en klass som
sönt ut en nalle i världen.

::: #11 ::::::::::::::::::::::::::::::

den som hittade nallen fick ta med
den på en resa och sedan skriva ett
brev till klassen om nallens
äventyr.

-- när nallen kom tillbaka hade den varit i hela världen, sa olle.
vill ni prova?

klart att de ville!

-- bra, sa olle. då behöver vi bara en nalle.

bea tänkte på sin nynalle. hon räckte upp handen.

-- perfekt, sa olle. vad ska vi skriva i brevet?

::: #12 ::::::::::::::::::::::::::::::

bea och asta gick ofta hem till cesar efter fritids. men den här dagen skulle abc-klubben ta reda på

#12

#5

vem som flyttat in i ödehuset.

#12

#6

::: #13 ::::::::::::::::::::::::::::::

kapitel #2: ödehuset

:::~::~::::::::::::::::::::::::::::

lastbilen stod kvar utanför
ödehuset.

-- vågar vi gå in? sa asta.

bea öppnade grinden och klev in.

-- vi gömmer oss i buskarna, sa
hon.

::: #14 ::::::::::::::::::::::::::::::

en man kom ut ur huset. han bar på
två gamla stolar.

-- tjuvar! flämtade asta. de
flyttar inte in, de tar saker ur

huset.

mannen och en kvinna gick in i
huset. när de kom ut bar de något
stort mellan sig.

prinsens spegel!

den gamla damen hade berättat en
saga om en prins. hans spegel talade
alltid sant.

-- den är nog inte värd något, sa
kvinnan.

::: #15 ::::::::::::::::::::::::::::::

just då ramlade asta ut ur busken,
mitt framför mannen och kvinnan.

asta försökte hitta på en

#15

#8

förklaring, men hennes mun sa något helt annat.

-- jag kan ta spegeln, sa hon.

-- varför inte? sa mannen. men du orkar nog inte bära hem den själv.

då klev cesar och bea fram.

-- oj, sa kvinnan. har vi en hel skolklass i busken?

::: #16 ::::::::::::::::::::::::::::::

-- ska ni bo här? frågade asta.

kvinnan nickade.

-- där uppe. här nere ska vi öppna butik.

barnen tog spegeln.

#16

#9

vad tung den var!

-- orkar ni? ropade kvinnan efter dem.

-- ja då, ropade asta tillbaka.
tack!

de ställde spegeln i astas rum.

asta var säker på att det här var en magisk spegel.

::: #17 ::::::::::::::::::::::::::::::

-- jag måste hem nu, sa bea.

-- glöm inte nallen imorgon, sa cesar.

-- nä då, sa bea.

bea vinkade när hon gick. men hon

#17

#10

såg inte riktigt glad ut.

#17

#11

::: #18 ::::::::::::::::::::::::::::::::::::::

kapitel #3: ett överraskande besök
::::::::::::::::::::::::::::::::::::

nästa dag skulle bea ta nallen och
gå till skolan.

hon brydde sig inte om nynallen.
den luktade fel och var alldeles för
hård. inte alls som hickeman. men
ändå ...

nynallen var ju en present från
pappa. kunde hon verkligen ge bort
den?

men hon hade ju lovat.

bea la ner nynallen i väskan.

::: #19 ::::::::::::::::::::::::::::::

en överraskning väntade i
klassrummet.

-- maja! skrek asta.

hon sprang fram och kramade maja.

maja hade varit deras lärare i
ettan.

::: #20 ::::::::::::::::::::::::::::::

bea tänkte bara på nallen. hon hade
nästan bestämt sig för att inte ta
fram den när maja sa:

-- du skulle visst ha med dig
något idag.

då måste bea plocka fram nynallen.

#20

#13

-- vilken fin! sa maja.

-- vad ska nallen heta? sa olle.

-- maj-björn, sa sam. maj efter
maja och så är det en björn.

sedan skrev de lappen som
maj-björn skulle ha runt halsen:

::: #21 ::::::::::::::::::::::::::::::

hej!

min klass har skickat ut mig i
världen.

ta med mig på något roligt. skriv
till klassen och berätta om det.

sätt mig sedan där någon annan kan
hitta mig.

hälsningar

maj-björn

på baksidan stod skolans adress.

::: #22 ::::::::::::::::::::::::::::::

maja hade presenter med sig.

hennes armband klingade när hon

#22

#15

tog upp böcker ur sin väska.

-- det här är dagböcker, sa hon.
där kan man skriva vad man vill. och
ingen annan får läsa.

::: #23 ::::::::::::::::::::::::::::::

när skolan var slut tänkte bea
låtsas lämna maj-björn vid skolans
grind och sedan gömma den i väskan.

men just då ropade cesar något och
bea fick lämna maj-björn vid
grindstolpen.

idag gick ingenting som hon hade
tänkt sig.

::: #24 ::::::::::::::::::::::::::::::::::::::

kapitel #4: ett hemskt besked

:::~::~::::::::::::::::::::::::::::::::::::

abc-klubben skulle ha möte i cesars
källare.

när cesar hade plockat i ordning
gick han upp för att vänta på asta
och bea.

men där väntade mamma på honom.

-- cesar, jag behöver prata med
dig, sa hon.

hon lät allvarlig.

-- vad är det? frågade cesar
oroligt.

#24

#17

::: #25 ::::::::::::::::::::::::::::::

-- vi ... vi kanske måste flytta, sa
mamma. till en annan stad. det finns
inga jobb för en guldsmed här.

va? skulle han behöva lämna sina
kompisar? mormor och morfar?

det ringde på dörren. mamma gick
och öppnade.

cesar hörde henne säga "hej,
flickor. det är nog bättre om ni
träffar cesar imorgon".

det kändes som om hans liv var
slut.

#25

#18

::: #26 ::::::::::::::::::::::::::::::

asta och bea gick snopna hemåt.

de såg att mannen och kvinnan höll
på att måla om ödehuset.

-- har du satt upp spegeln?

undrade bea.

-- nä, sa asta. mamma sa att den
måste skruvas upp, för att den är så
tung.

::: #27 ::::::::::::::::::::::::::::::

bea hade alldeles glömt bort

maj-björn. men när hon kom hem

sprang hennes mamma runt och letade
efter något.

#27

#19

-- åh, bea! sa hon lättat. vet du
var nallen är?

-- öh, vilken nalle? sa bea.
hickeman ligger väl på min säng.

-- nej, inte hickeman, den gröna
nallen. den är försvunnen.

bea blev alldeles kall. varför var
mamma så upprörd?

nu ljög bea för sin mamma. bara en
liten lögn, för att vinna lite tid.

-- den är hemma hos asta. hon
lånade den.

-- vilken tur! utbrast mamma. jag
trodde att den hade blivit stulen.

bea förstod ingenting.

stulen?

::: #28 ::::::::::::::::::::::::::::::

-- jag gömde mormors diamantring i nallen när vi åkte på semester, sa mamma. för att lura tjuvar.

mamma skrattade.

-- vilken tur att den inte var försvunnen.

-- ja, sa bea och svalde. jag ska bara ... gå ut en stund.

aldrig hade bea sprungit så fort.

men hon såg redan på långt håll att det var för sent. det satt ingen

#28

#21

nalle vid skolgrinden.

maj-björn var borta. och mormors
diamantring också.

::: #29 ::::::::::::::::::::::::::::::

blank sida.

::: #30 ::::::::::::::::::::::::::::::

kapitel #5: astas dagbok

:::~::~::::::::::::::::::::::::::::

när asta lagt sig, plockade hon fram dagboken och sin finaste penna.

så här skrev hon på dagbokens första sida.

varning! detta är asta ekegrens dagbok. om du inte är asta ekegren, så sluta läs nu! annars kommer något hemskt att hända dig.

::: #31 ::::::::::::::::::::::::::::::

på nästa sida skrev hon så här.

tisdag #17 oktober

::: ::::::::::::::::::::::::::::::

idag hände en massa saker. vi

skickade iväg maj-björn ut i världen

och maja kom och hälsade på i

klassrummet. hon är så snäll. varför

kan man inte få ha två lärare i

varje klass?

jag undrar om någon hittade

maj-björn. tänk om den sitter kvar

där vid grinden. vad sorgligt.

sedan skulle vi ha möte i

abc-klubben hemma hos cesar. men

#31

#24

cesars mamma sa att vi skulle gå igen. jättekonstigt. jag ringde cesar nyss. då berättade han att han kanske ska flytta någonstans där hans mamma kan få jobb.

det hördes att cesar var ledsen, och då började jag nästan gråta.

::: #32 ::::::::::::::::::::::::::::::

jag vill inte att han ska flytta!
nu skulle vi behöva den magiska kulan.

sen ringde jag till bea. men hon lät sur och ville inte prata med mig.
hoppas att det löser sig imorgon.

#32

#25

om jag får tre önskningar så önskar

jag att:

#1. cesar inte behöver flytta

#2. maj-björn har blivit hittad av

någon snäll person

#3. bea inte är arg på mig

nu måste jag sova. god natt,

dagboken!

asta slog ihop dagboken.

::: #33 ::::::::::::::::::::::::::::::

precis när asta blundade tändes ett
varmt ljus i den gamla spegeln.

om asta slagit upp ögonen hade hon
fått se en gammal dam titta på henne

#33

#26

inifrån spegeln.

den gamla damen log vänligt.

men asta slog inte upp ögonen. hon
sov som en stock, hela natten.

::: #34 ::::::::::::::::::::::::::::::::::::::

kapitel #6: maj-björns första

resebrev

::: ::::::::::::::::::::::::::::::::::::::

när de kom in i klassrummet efter
första rasten var inte olle där.

-- han är säkert sjuk, sa sam
ivrigt. då får vi nog vara på
fritids.

men just då kom olle.

-- gissa vad jag har! sa han. det
första brevet från maj-björn! det
kom med posten idag.

::: #35 ::::::::::::::::::::::::::::::

-- var är han? frågade asta. eller
... hon.

-- just det, sa olle. är maj-björn
en pojknalle eller en flicknalle?
med det namnet ...

men bea avbröt honom.

-- var är maj-björn?!

asta såg förvånat på bea. vad hon
tog i. tänk om bea hade ångrat sig
och inte alls ville bli av med
nynallen.

-- jaja, lugn, sa olle.

han vecklade ut papperet och läste

#35

#29

med allvarlig röst.

::: #36 ::::::::::::::::::::::::::::::

hej, klassen!

::::::::::::::::::::::::::::::

nu har jag påbörjat min resa. en
snäll människa hittade mig vid
skolgrinden och tog med mig.

just nu är jag i bergetorpsvik. här
har jag sett en stor och fin kyrka
och marknaden på torget. där sålde
de grönsaker, frukt och godis. det
kommer bilder senare.

vi hörs snart igen!

många hälsningar från

maj-björn

#36

#30

olle gick fram till kartan över
sverige.

-- vi kan följa maj-björns resa på
kartan, sa han.

::: #37 :::::::::::::::::::::::::::::::

-- fanns det någon adress till den
som skickade brevet? frågade bea.

det fanns det inte, sa olle.

bea blev besviken.

::: #38 :::::::::::::::::::::::::::::::

blank sida.

::: #39 :::::::::::::::::::::::::::::::

asta satte sig bredvid bea i
matsalen.

#39

#31

-- ska vi göra något efter
fritids? började hon.

-- jag har fotbollsträning, sa
bea. och jag har ändå inte lust.

då tänkte asta att det var lika
bra att bara säga det.

-- du, jag vet varför du är så ...
konstig. det är nallen, eller hur?
du ångrar dig, va?

bea reste sig häftigt.

-- du vet ingenting, väste hon.

sedan stormade hon ut ur matsalen.

::: #40 ::::::::::::::::::::::::::::::::::::::

kapitel #7: "nej, breddsida, sa jag!"

:::~::~::::::::::::::::::::::::::::::::::::

asta hade fått en idé. hon skulle
lära sig lite om fotboll, så att hon
kunde spela med bea.

för kanske var det inte bara det
där med nallen.

kanske kände sig bea lite ensam
också.

asta knackade på sigges dörr.

-- vem är det? morrade sigge.

-- det är jag, pep asta. kan du
lära mig att spela fotboll?

#40

#33

dörren slogs upp.

-- skojar du? sa sigge

asta skakade på huvudet.

::: #41 ::::::::::::::::::::::::::::::

-- okej, ta på dig skorna så kör vi.

asta och sigge gick ner till
sportfältet. på planen bredvid
tränade beas lag.

-- okej, sa sigge. vi börjar med
att passa till varandra.

asta sparkade till bollen. den
missade sigge.

-- hallå, sa sigge. här är jag.
han hämtade bollen.

#41

#34

-- försök igen, sa sigge. slå en
breddsida.

::: #42 ::::::::::::::::::::::::::::::

asta försökte igen. nu flög bollen
iväg långt bakom sigge.

-- mål! tjoade asta.

hon tjoade högt för att bea skulle
höra henne.

::: #43 ::::::::::::::::::::::::::::::

-- lägg av, fräste sigge. du lyssnar
ju inte! breddsida, inte tåfjutt. vi
provar att nicka istället.

han kastade bollen mot asta. hon
duckade.

#43

#35

-- vad gör du? sa asta. jag fick
den nästan i huvudet!

-- det är det som kallas att
nicka, sa sigge trött.

nu hade beas lag tränat klart.
asta hämtade bollen och sprang
iväg.

-- tack för hjälpen! ropade hon
till sigge.

sigge blev sur. han kände sig
lurad.

::: #44 ::::::::::::::::::::::::::::::

-- hej bea, sa asta.

hon studsade bollen i marken så

#44

#36

att bea skulle se den.

-- hej, sa bea. vad gör du här?

-- spelar lite fotboll bara, sa
asta. övar breddsidor, och så.

::: #45 ::::::::::::::::::::::::::::::

bea såg förvånad ut.

-- förlåt för idag, sa asta. i
matsalen.

en kort snyftning hördes från bea.
sedan vällde allt fram. om
maj-björn och diamantringen.

-- jag skulle hämta nallen och ge
mamma ringen. men nallen var borta.
och då hade jag redan ljugit.

#45

#37

-- hur då ljugit?

-- jag sa att du hade lånat
nallen, viskade bea.

::: #46 ::::::::::::::::::::::::::::::::::::::

kapitel #8: ett nytt jobb

:::~::~::::::::::::::::::::::::::::::::::::

cesar hjälpte morfar att samla ihop
ris i trädgården.

cesar var bra på att köra
skottkärra.

han tömde den bakom huset. det var
där cesar var när mamma kom hem.

han hörde morfars röst.

-- har de hört av sig än?

morfar pratade tyst, som om det
han sa var hemligt. cesar stannade
upp.

#46

#39

-- jag ska träffa dem på måndag,
svarade mamma.

::: #47 ::::::::::::::::::::::::::::::

-- grattis, sa morfar. och om du får
jobbet ...?

cesar hörde mamma sucka.

-- ja, i så fall flyttar vi. men
hur ska jag kunna berätta det för
cesar?

morfar svarade inte. men det
spelade ingen roll. nu visste ju
cesar ändå.

::: #48 ::::::::::::::::::::::::::::::

cesar satte sig i kojan som han och
bea hade byggt för flera år sedan.

där kom tårarna.

asta hade mycket att fundera över
den kvällen.

hon plockade fram dagboken och
började skriva.

::: #49 ::::::::::::::::::::::::::::::

onsdag #18 oktober

:::~::~::::::::::::::::::::::::::::

nu har allt blivit snurrigt. cesar
kanske ska flytta. bea har gett bort
en nalle med en värdefull ring i.

och hon har sagt till sin mamma att
det är jag som har lånat nallen!

jag ringde cesar och berättade om
ringen, men han lyssnade knappt. han
tänker bara på flytten.

jag är arg på bea.

varför skulle hon dra in mig?

varför måste cesars mamma vara just

guldsmed, när det inte finns några

#49

#42

sådana jobb här? varför gömde beas
mamma ringen i en nalle? egentligen
borde mammorna lösa det här själva.
det är ju deras fel alltihop. och
lite beas. jag tänker vara arg på
henne länge.

god natt, dagboken!

::: #50 :::::::::::::::::::::::::::::::

asta gömde dagboken igen.

då kom hon plötsligt på hur de
skulle göra!

hon nynnade när hon borstade
tänderna. så smart hon var! hon var
så glad så hon glömde att vara arg

#50

#43

på bea.

den kvällen somnade hon med ett
leende på läpparna.

mats wänblad

abc-klubben åk #2 diamantjakten

läsebok på väg

överförd från första upplagan

utgiven av natur & kultur, #2017 med

isbn #978-#91-#27-#44903-#9

specialpedagogiska skolmyndigheten

#2021

volym två av tre

till punktskriftsläsaren

é i boken finns många bilder.

bildbeskrivningarna finns bara i
läraranvisningen. be din lärare
att gå igenom bildbeskrivningarna
med dig så förstår du bättre vad
texten handlar om.

skicka gärna dina synpunkter på
anpassningen av denna bok till
anpassningsfunktionen~àspsm.se

innehåll till volym två

siffran inom parentes hänvisar till
svartskriftsbokens sidor.

kapitel #9: glitteränglar (#51)

..... #45

kapitel #10: astas fantastiska

idé (#56) #50

kapitel #11: inga elever i

lärarrummet (#62) #55

kapitel #12: bakom spegeln (#68)

..... #60

kapitel #13: kändisklassen (#75)

..... #67

kapitel #14: dagboken (#80) #73

kapitel #15: en nalles irrfärder

(#86) #79

dag #1 (#86) #79

dag #2 (#87) #80

dag #3 (#88) #81

dag #4 (#88) #82

dag #5 (#88) #82

dag #6--#13 (#89) #83

dag #14 (#90) #84

kapitel #16: allt försvinner

(#91) #86

klassnallen på väg ut i

världen (#94) #89

kapitel #17: gavinis guld (#96)

..... #91

::: #51 ::::::::::::::::::::::::::::::

kapitel #9: glitteränglar

:::~::~::::::::::::::::::::::::::::

idén asta hade fått kvällen innan
kändes fortfarande bra.

nu måste bara bea och cesar inse
det också.

asta åt frukost, sedan gjorde hon
sig klar att gå till skolan.

-- vänta på mig! ropade pappa. och
glöm inte att borsta tänderna extra
noga.

vad menade han?

-- du ska till tandläkaren idag,

#51

#45

sa pappa. har du glömt det?

::: #52 ::::::::::::::::::::::::::::::

typiskt. just när hon skulle berätta för bea och cesar om sin plan.

-- vi tar bilen, sa pappa.

egentligen är det konstigt med tandläkare, tänkte asta. man går ju inte till en knäläkare en gång om året och kollar knäna. asta fnissade till och tandläkaren slutade genast peta.

-- gjorde jag illa dig? frågade hon oroligt.

-- gej gå, sa asta.

#52

#46

vissa ljud, som n och d, är svåra att säga med tandläkarens grejor i munnen.

men tandläkaren verkade förstå ändå.

efter ännu en stunds petande fick asta skölja munnen.

::: #53 :::::::::::::::::::::::::::::::

-- ja du, asta, sa tandläkaren. det såg ju bra ut det där. nu är du färdig.

asta tvekade.

skulle inte tandläkaren ta fram asken med klistermärken och

#53

#47

glitteränglar?

::: #54 ::::::::::::::::::::::::::::::

sakta klev asta ur stolen.

pappa väntade redan vid dörren.

tandläkaren hade vänt sig mot

datorn.

asta tog pappas hand och de

började gå.

-- åh, vänta! sa plötsligt

tandläkaren. jag glömde ju.

hon öppnade locket på den gamla

asken.

::: #55 ::::::::::::::::::::::::::::::

-- du brukar vilja ha glitteränglar,
va? sa hon.

asta nickade. hon valde en ljusblå
ängel med mycket glitter.

-- tack, sa asta. vi ses nästa år.

-- jajamän, sa tandläkaren.

-- racerfart till skolan nu, sa asta
och knäppte bilbältet.

-- värst vad du har bråttom, sa
pappa. händer det något särskilt
idag?

-- kanske det, sa asta. man vet
aldrig.

#55

#49

::: #56 ::::::::::::::::::::::::::::::

kapitel #10: astas fantastiska idé

:::~::~::::::::::::::::::::::::::::

asta kom in i klassrummet just när

olle berättade om marknaden i

bergetorpsvik.

-- vi har fått bilder också, sa
olle. men färgen i skrivaren börjar
ta slut.

::: #57 ::::::::::::::::::::::::::::::

han höll upp två väldigt lila

fotografier. med maj-björn bland

grönsaker på den ena bilden och

maj-björn framför en kyrka på den

#57

#50

andra.

asta ville berätta om sin idé. hon skrev en lapp till cesar.

bea behöver en ring.

din mamma behöver ett jobb.

hennes jobb är att göra ringar.

det där måste han väl fatta?

men cesar skakade på huvudet.

det ringde ut till rast, men bea stod kvar och stirrade på kartan.

::: #58 ::::::::::::::::::::::::::::::

-- gillade du inte min idé? sa asta till cesar.

-- du vet ingenting om ringar, sa

#58

#51

cesar. vet du ens vilken storlek det ska vara? vet du vad det stod skrivet i beas mormors ring?

det visste inte asta.

-- dessutom var det en guldring, fortsatte cesar. med en stor diamant. vem skulle betala det?

asta kände sig jättedum.

::: #59 ::::::::::::::::::::::::::::::

bea höll ett förstoringsglas över bilden av maj-björn och kyrkan.

-- jag visste att det var något skumt, sa hon. vi skickade iväg maj-björn i tisdags, på

eftermiddagen. brevet kom igår, på
onsdagen. men det tar minst en dag
att skicka brev.

::: #60 :::::::::::::::::::::::
blank sida.

::: #61 :::::::::::::::::::::::
cesar sa att den som hittade
maj-björn kanske åkte direkt till
bergetorpsvik och skickade brevet
samma dag.

-- men titta på kyrkklockan, sa
bea.

den stod på tolv. det stämde inte.
nu såg asta något mer som var

mystiskt.

-- titta på armbandet. är inte det majas?

-- det var nog maja som tog maj-björn, sa cesar. sedan skickade hon ett mejl till olle, som låtsades att det var ett riktigt brev. bilderna tog hon dagen efter. de fuskade!

bea lyste upp.

-- då kanske maja har kvar nallen. hur får vi tag i henne snabbt?

::: #62 ::::::::::::::::::::::::::::::

kapitel #11: inga elever i

lärarrummet

::: ::::::::::::::::::::::::::::::

bea bultade på dörren till

lärarrummet.

 efter några sekunder stack rektorn
ut huvudet.

 det luktade kaffe där inifrån.

 -- inga barn i lärarrummet, sa
hon.

 -- men vi måste prata med olle, sa
bea. det är viktigt!

 nu kom olle bakom rektorn.

#62

#55

-- det är okej, sa han. jag var
ändå på väg ut.

::: #63 ::::::::::::::::::::::::::::::

blank sida.

::: #64 ::::::::::::::::::::::::::::::

bea förklarade att de måste få tag i
maja på en gång.

-- det låter allvarligt, sa olle.
barnen nickade.

-- okej, sa olle. jag litar på er.
han ringde till maja på sin mobil.

-- hej, maja. det är olle. ... bea
vill säga något viktigt till dig.

::: #65 ::::::::::::::::::::::::::::::

han gav bea mobilen.

-- kom till klassrummet med
mobilen sedan, sa olle.

han vinkade och gick sin väg.

bea vände ryggen åt asta och cesar
och pratade tyst.

de hörde inte ett ord.

::: #66 ::::::::::::::::::::::::::::::

-- hade du några hål då? frågade
cesar.

-- hål?

-- hos tandläkaren.

asta skakade på huvudet. hon

#66

#57

visade glitterängeln.

::: #67 ::::::::::::::::::::::::::::::

-- man får ett bokmärke även om man har hål, sa cesar.

asta funderade på det ett tag.

-- så då kan man sluta borsta tänderna då?

då skrattade cesar. det gjorde asta glad.

just då kom bea tillbaka.

-- maja sa att det var hon som tog nallen, sa bea. men hon har inte kvar den längre. hon satte den vid en busshållplats. maj-björn kan vara

#67

#58

var som helst.

#67

#59

::: #68 ::::::::::::::::::::::::::::::::::::::

kapitel #12: bakom spegeln

:::~::~::::::::::::::::::::::::::::::::::::

bea hoppades att hennes mamma skulle
glömma bort mormors diamantring.

men hennes mamma hade jättebra
minne.

dessutom blev hon påmind hela
tiden.

på teve var det alltid någon som
pratade om ringar eller nallar eller
diamanter.

::: #69 ::::::::::::::::::::::::::::::

som nu. bea tittade på ett program om fåglar. mamma satte sig bredvid henne.

reportern höll upp en ring mot kameran och sa:

-- med en sån här ring märker man flyttfåglarna.

då visste bea att det var kört.

-- har du sagt till asta om nallen? sa mamma.

-- mm.

det var ju inte riktigt en lögn. hon hade pratat med asta om nallen.

#69

#61

-- men du har inte fått tillbaka
den än?

-- nä.

också sant.

-- glöm inte bort den bara, sa
mamma.

-- nä då, sa bea.

hon skulle aldrig glömma bort
mormors ring.

::: #70 ::::::::::::::::::::::::::::::

asta ville ordna alltihop.

då kom hon att tänka på sista
gången hon sett den magiska kulan, i
spegeln hos den gamla damen.

#70

#62

::: #71 ::::::::::::::::::::::::::::::

då höll damen fram kulan. sedan slöt hon handen, och när hon öppnade den igen var kulan borta.

nu hade ju asta faktiskt spegeln här.

men asta såg bara sig själv.

hon gjorde en min mot spegeln och spegelbilden gjorde minen tillbaka.

hon höll upp ängeln.

då byttes ängelns ansikte ut mot den gamla damens.

hon log mot asta. sedan försvann hon igen.

#71

#63

::: #72 ::::::::::::::::::::::::::::::

då fick asta en idé. tänk om den gamla damens namn fanns på spegeln.

på baksidan stod det ingenting.

men mellan ramen och träet fanns en liten glipa.

något stack ut. det var ett gammalt papper.

::: #73 ::::::::::::::::::::::::::::::

asta pillrade ut papperet. det var ett brev!

till en ganska liten flicka

jag visste att du skulle få spegeln
till slut. den söker sig till rätt
person.

är den inte väldigt lik spegeln i
sagan om prinsen? du vet den som
alltid sa sanningen.

kanske är det här en sådan spegel?
ta väl hand om den. spegeln känner
själv när den inte behövs längre.

all lycka!

från en väldigt gammal dam

::: #74 ::::::::::::::::::::::::::::::

asta ställde sig framför spegeln
igen.

hur vet man om en spegel alltid
visar sanningen? jo, man gör något
som man vet är fel, tänkte asta.

så hon tänkte på att cesar skulle
flytta samtidigt som hon log.

hennes spegelbild log inte
tillbaka.

::: #75 ::::::::::::::::::::::::::::::

kapitel #13: kändisklassen

:::~::~::::::::::::::::::::::::::::

efter två veckor hade maj-björn
redan besökt fem städer.

en dag kom tidningen för att göra
ett reportage om maj-björn.

en fotograf tog bilder och en
journalist intervjuade eleverna.
mest sam förstås.

-- vi är ju värsta kändisklassen,
sa han glatt.

fotografen ville ta en bild av
några elever och olle framför

kartan.

asta, lisa och luis tog plats.

-- le stort!

::: #76 ::::::::::::::::::::::::::::::::::::::

-- nu är vi väl klara? sa

journalisten.

-- vänta! sa sam. ni har ju ingen bild på maj-björn.

-- nej, sa fotografen surt. hon, eller han, är ju inte här. nu går vi.

men då protesterade journalisten.

-- grabben har rätt, sa hon.

nallen måste vara med i artikeln.

#76

#68

har ni någon bild?

-- det sitter en på kartan, sa sam.

fotografen tittade på bilden.

::: #77 :::::::::::::::::::::::::::::::

-- jag trodde att det var en rymdvarelse, sa hon.

olle sa att färgen i skrivaren tagit slut.

-- det funkar nog ändå, sa journalisten. i värsta fall får vi köra den i svartvitt.

-- då tror folk att det är en panda, sa sam.

#77

#69

alla skrattade.

-- då så, sa journalisten. vems nalle var det från början?

då tog sam chansen.

-- nallen var min, sa han. ska jag hålla i bilden?

-- vänta lite nu, avbröt olle. ska inte ...?

han såg på bea. hon skakade på huvudet.

-- jag mindes fel, sa olle. det var ju sams nalle.

men när han sagt det rynkade han fundersamt pannan.

::: #78 ::::::::::::::::::::::::::::::

på väg hem frågade asta bea varför
hon inte velat vara med på bild.

-- om mamma ser mig i tidningen så
kommer hon titta noggrant på bilden,
sa bea.

::: #79 ::::::::::::::::::::::::::::::

-- och då känner hon igen nallen, sa
cesar.

bea nickade.

de gick förbi ödehuset. de nya
ägarna skruvade upp en stor skylt,
över dörren.

-- vad tror ni att det blir för

#79

#71

affär? sa asta.

-- jag hoppas att det blir en
leksakeraffär, sa cesar.

asta hoppades på en presentaffär.

bea hoppades på en sportaffär.

eller plockgodis.

ingen av dem tänkte på den enda
sorts affär som de kunde ha nytta
av.

::: #80 ::::::::::::::::::::::::::::::

kapitel #14: dagboken

:::~::~::::::::::::::::::::::::::::

när asta kom hem hörde hon något
från sigges rum.

sigge läste högt.

-- "jag är arg på bea", läste
sigge.

-- "jag är arg på bea", härmade en
annan röst.

det var teddy. sigges bästis. båda
skrattade så att de tjöt.

asta tyckte att hon kände igen
orden.

#80

#73

-- lyssna här då, sa sigge. "jag undrar om någon hittade maj-björn."

då förstod asta. sigge hade hittat hennes dagbok!

asta blev arg.

::: #81 ::::::::::::::::::::::::::::::

hon slängde upp dörren, ryckte dagboken ur sigges händer och boxade till honom.

asta gick ut och drämde igen dörren bakom sig.

-- du är ju helt galen! skrek sigge där inifrån.

teddy fnissade osäkert.

-- vilken snyting, sa han.

::: #82 ::::::::::::::::::::::::::::::

asta kastade sig på sin säng och
grät.

hur kunde han?

inte nog med att sigge läst hennes
dagbok, det stod ju saker i den
också. saker som ingen skulle få
veta.

där stod att maj-björn hade en
diamantring i ryggen.

där stod att bea hade ljugit för
sin mamma.

asta tryckte ner huvudet i kudden

#82

#75

och grät.

då slogs dörren upp.

-- vad är det, gumman? sa pappa
och satte sig på sängkanten. har det
hänt något?

asta berättade att sigge hade läst
ur hennes dagbok för teddy. och att
de skrattat.

pappa reste sig och klampade iväg
mot sigges rum.

::: #83 ::::::::::::::::::::::::::::::

blank sida.

::: #84 ::::::::::::::::::::::::::::::

-- hur kan du ta din lillasysters dagbok och läsa den, sigge? hur tror du att det känns för henne?

sigge försökte säga att asta boxat honom, men pappa lyssnade inte.

-- skäms! sa han. så gör man inte. andras dagböcker rotar man inte i. punkt slut.

pappa kom in till asta igen.

-- jag tror inte han gör om det, sa han.

men det var ju redan för sent, och det visste pappa också. så han

#84

#77

började prata om något annat, för att muntra upp asta.

-- vi borde sätta upp den där spegeln, sa han. jag hämtar hammare och spik.

::: #85 ::::::::::::::::::::::::::::::

-- men mamma sa att den måste skruvas upp, sa asta. för att den är så tung.

-- äh, sa pappa. hur svårt kan det vara att sätta upp en spegel?

::: #86 ::::::::::::::::::::::::::::::::::::::

kapitel #15: en nalles irrfärder

::::::::::::::::::::::::::::::::::::::

nallar kan inte skriva. men om de kunde det, hur skulle maj-björn beskriva sina resor? så här kanske.

dag #1

::::::::::::::::::::::::::::::::::::::

äntligen! ända sedan jag satt på prishyllan på tivolit har jag längtat efter liv och rörelse.

istället hamnade jag hemma hos en otacksam flicka som redan hade en favoritnalle.

men nu har hon skänkt mig till någon
#86 #79

sorts barnhem. det är i alla fall en massa ungar här i ett stort rum.

::: #87 ::::::::::::::::::::::::::::::

dag #2

::: ::::::::::::::::::::::::::::::

jag ropade hej för tidigt igår.

min förra ägarinna tog mig under

armen och bar ut mig. hon satte mig

vid en grind och gick därifrån. allt

jag fick med mig var en lapp som

hänger runt halsen.

då kom en större människa och

hämtade mig. hon satte mig i sin bil

och sedan åkte vi iväg.

idag har vi varit ute och tittat på
#87 #80

saker. jag vet inte riktigt på vad,
för hon vänder mig åt fel håll hela
tiden.

hon sätter mig framför någonting,
sedan klickar hon på en liten låda
åt mitt håll.

sedan lämnade hon mig också.

på en bänk mitt på ett torg.

::: #88 ::::::::::::::::::::::::::::::

dag #3

::: ::::::::::::::::::::::::::::::

nu börjar jag fatta idén. min ägare
lämnar mig på en plats. sedan kommer
det någon ny människa och hämtar

mig. de läser på min lapp, och sedan
#88 #81

får jag följa med.

dag #4

::

dagens ägare sa att vi skulle gå på museum och en massa andra roliga saker. men vi gick aldrig in på ett enda ställe. det var bara det vanliga sittandet åt fel håll och lådklickandet.

dag #5

::

nu börjar det bli tråkigt. hur många kyrkor och statyer ska min rygg behöva se?
det enda roliga är att titta på

människor. en del kanske kommer från
något annat ställe, långt bort? tänk
om någon av dem kunde ta mig med på
en riktigt lång resa.

::: #89 ::::::::::::::::::::::::::::::

dag #6--#13

::: ::::::::::::::::::::::::::::::

en natt sov jag ute. det var hemskt.
jag satt som vanligt på en parkbänk
och väntade på att nästa ägare
skulle dyka upp. men ingen kom. det
blev mörkare och mörkare. läskigare
och läskigare.

då kom min räddare.

det var en man i trasiga och slitna
#89 #83

kläder. han la sig på bänken och använde mig som huvudkudde. det fick han så gärna göra. han skyddade mig hela natten.

nästa dag gav han mig till ett barn som kom förbi. den dagen fick jag bada.

det var inte alls trevligt.

::: #90 ::::::::::::::::::::::::::::::::::::::

dag #14

::: ::::::::::::::::::::::::::::::::::::::

dagens ägare verkar ha stora planer för mig. jag ska få flyga. så här sa hon:

-- vi kan ta nallen till flygplatsen
#90 #84

imorgon. det vore väl roligt för
barnen? om deras nalle fick följa
med till något annat land?

ett annat land. härligt.

så skulle det kunna se ut. men som
alla vet kan inte kramdjur skriva.
förmodligen.

::: #91 ::::::::::::::::::::::::::::::

kapitel #16: allt försvinner

:::~::~::::::::::::::::::::::::::::

beas mamma letade efter något.

-- har ingen sett morgontidningen?

sa hon.

beas pappa skakade på huvudet.

-- nä, sa bea och stängde snabbt
skolväskan.

-- allt försvinner visst i det här
huset, suckade mamma.

bea skyndade att klä på sig.

::: #92 ::::::::::::::::::::::::::::::

-- hej då! ropade hon.

-- får man ingen puss? ropade
mamma efter henne.

-- hinner inte!

-- du kan få en av mig, sa pappa
och plutade med läpparna.

::: #93 ::::::::::::::::::::::::::::::

när bea kom pratade asta och cesar
om att de aldrig hann leka kull med
momman längre.

-- dessutom är den rätt trasig, sa
cesar.

han visade hur sönderriven momman

#93

#87

var.

-- jag har också en tidning, sa bea
och tog upp dagens tidning ur
väskan.

på förstasidan var en stor bild av
sam som höll upp en bild på
maj-björn.

-- såg din mamma tidningen?
flämtade asta.

-- nej, jag hann gömma den.

-- vilken tur, sa cesar.

::: #94 ::::::::::::::::::::::::::::::

klassnallen på väg ut i världen

:::~::~::::::::::::::::::::::::::::

klass #2 har skickat ut en nalle i världen, och följer dess väg via brev och mejl.

"jag läste om det i en tidning och tänkte att det kunde passa oss",

säger klassläraren olle bibers.

nu åker nallen ann-bengt runt i världen. runt halsen har den en lapp där det står att upphittaren ska ta med nallen på något kul och sedan berätta om det för klassen via brev eller mejl.

#94

#89

::: #95 ::::::::::::::::::::::::::::::

-- kan jag få tidningen? frågade
cesar.

-- ta den, sa bea.

cesar rev ur artikeln om
maj-björn. resten av tidningen
rullade han ihop till en ny momma.

-- känns den bra? sa asta.

-- prova själv, sa cesar och
kullade henne i magen.

asta blev så paff att hon bara
stod där medan cesar och bea sprang
mot skolan. grundlurad.

#95

#90

::: #96 ::::::::::::::::::::::::::::::

kapitel #17: gavinis guld

:::~::~::::::::::::::::::::::::::::

morfar krattade grusgången när cesar kom hem. cesar gick ut på gräset för att inte stöka till i det fina gruset.

-- grus är till för att gå på, sa morfar.

-- men då förstör jag ju dina fina ränder, sa cesar.

morfar skrattade.

-- det är då det är som bäst, sa han. prydliga rader som någon rufsats

#96

#91

till lite.

::: #97 ::::::::::::::::::::::::::::::

-- är mormor hemma? frågade cesar.

-- hur så?

-- jag vill visa er en sak.

cesar la tidningen på köksbordet.

-- jag känner igen sam från

musiknatten, sa mormor.

-- var är sam? frågade morfar som
inte hittat sina glasögon.

mormor pekade.

-- vilken ful hund det stackars
barnet håller i, sa morfar.

då skrattade cesar och mormor.

#97

#92

-- jag vill sätta upp den här i mitt rum, sa cesar.

-- jag hämtar häftstiften, sa mormor.

::: #98 ::::::::::::::::::::::::::::::

cesar klättrade upp i sängen för att hänga upp artikeln.

just då kom mamma in.

-- nej, vänta, sa mamma. det är onödigt att förstöra väggen. nu när vi ... äh, jag tror att jag kommer att få det där jobbet. jag vet att du inte vill flytta, men ... det finns inga jobb här.

#98

#93

cesar bultade i ett av häftstiften
med knytnäven. hårt, hårt.

-- du får nya kompisar, försökte
mamma. cesar ... säg något.

men det spelade ju ingen roll vad
han sa. det var det som kändes
värst.

cesar knycklade ihop papperet till
en liten boll.

::: #99 ::::::::::::::::::::::::::::::

han kastade bollen i huvudet på
mamma, därifrån studsade den rakt
ner i papperskorgen.

först stirrade de på varandra,

#99

#94

sedan började de skratta.

::: #100 ::::::::::::::::::::::::::::::

-- kom, sa mamma och sträckte ut
armarna mot cesar.

de kramades hårt.

-- tillsammans klarar vi det här,
sa mamma.

cesar nickade.

mamma plockade upp tidningsbollen.
hon vecklade ut papperet.

::: #101 ::::::::::::::::::::::::::::::

då fick cesar se en annons med en
bild av ödehuset.

på teckningen satt det en skylt

över dörren. "gavinis guld", stod
det.

-- "nyöppnad smyckeateljé söker
erfaren guldsmed", läste mamma.

-- vad betyder erfaren? sa cesar.

-- det betyder att jag har fått
ett nytt jobb att söka, sa mamma.

mats wänblad

abc-klubben åk #2 diamantjakten

läsebok på väg

överförd från första upplagan

utgiven av natur & kultur, #2017 med

isbn #978-#91-#27-#44903-#9

specialpedagogiska skolmyndigheten

#2021

volym tre av tre

till punktskriftsläsaren

é i boken finns många bilder.

bildbeskrivningarna finns bara i
läraranvisningen. be din lärare
att gå igenom bildbeskrivningarna
med dig så förstår du bättre vad
texten handlar om.

skicka gärna dina synpunkter på
anpassningen av denna bok till
anpassningsfunktionen~àspsm.se

innehåll till volym tre

siffran inom parentes hänvisar till
svartskriftsbokens sidor.

kapitel #18: klockan tickar

(#102) #97

hej igen, dagboken (#102) #97

kapitel #19: feber till frukost

(#105) #100

kapitel #20: buenos aires,

nästa! (#111) #106

kapitel #21: galna ungar (#117)

..... #112

kapitel #22: fördröjning (#122)	
.....	#117
kapitel #23: var är nallen?	
(#127)	#123
kapitel #24: önska mig lycka	
till (#133)	#130
kapitel #25: slut för idag, tack	
för idag (#138)	#137
dag #69 (#141)	#141
dag #70 (#142)	#142

::: #102 ::::::::::::::::::::::::::::::

kapitel #18: klockan tickar

:::~::~::::::::::::::::::::::::::::

hej igen, dagboken

:::~::~::::::::::::::::::::::::::::

idag fick jag två telefonsamtal.

det första var från cesar. han hade upptäckt att det är en guldaffär som ska öppna i det gamla ödehuset, så nu ska hans mamma söka jobb där.

han var glad och jag blev glad.

::: #103 ::::::::::::::::::::::::::::::

men sedan ringde bea.

jag försöker vara arg på henne, för

att hon ljög och sa att det var jag

#103

#97

som hade nallen. men samtidigt är det synd om henne. för det var hennes mamma som ställde till det från början, inte bea.

hur kan man gömma en värdefull diamantring i en nalle? utan att tala om det för någon!

men det var inte därför bea ringde. på lördag, i övermorgon alltså, ska beas mamma ha ringen på en fest, så hon måste få tillbaka nallen från mig imorgon. jag som inte ens har den.

vad ska vi göra?

::: #104 :::::::::::::::::::::::::::::::

asta ställde sig framför spegeln,
som pappa hängt upp på en spik.

hon såg ut precis som vanligt.
kanske var spegeln inte alls magisk.
och brevet från den gamla damen var
försvunnet.

-- hjälp mig, viskade asta till
spegeln.

hennes spegelbild viskade samma
ord tillbaka. hjälp mig.

::: #105 ::::::::::::::::::::::::::::::

kapitel #19: feber till frukost

:::~::~::::::::::::::::::::::::::::

den här morgonen var det kaos i
astas familj.

-- sigge ska på studiebesök, sa
pappa till mamma. med matsäck.

-- va?! och det säger du nu?

-- jag glömde, sa sigge. förlåt
då.

framför asta låg en smörgås, men
hon kunde inte äta. hon var så trött
att hon nästan ramlade av stolen.

-- du får köpa något på vägen till

#105

#100

skolan, sa mamma till sigge. asta,
skynda på nu!

när asta reste sig försvann allt
blod från hennes huvud. hon
svimmade.

pappa klappade henne på kinden.

::: #106 :::::::::::::::::::::::::::::::

blank sida.

::: #107 :::::::::::::::::::::::::::::::

-- herregud, hon är ju kokhet, sa
han. det blir ingen skola för henne
idag.

då kvicknade asta till.

-- jo, sa hon. jag måste gå.

-- glöm det, sa mamma. feber
betyder sängen.

nej ... det här var ju sista
chansen att rädda bea. och asta.
pappa har lagt en blöt handduk över
astas panna. bredvid sängen står ett
glas saft.

::: #108 :::::::::::::::::::::::::::::::

asta tittar i spegeln. hon ser en
stor vänthall. i bakgrunden är det
ett stort fönster, och utanför
fönstret syns flygplan.

febern måste ha fått henne att
yra.

#108

#102

men varför yrar hon om en
flygplats?

eller försöker spegeln säga henne
något?

asta sätter sig upp i sängen för
att se bättre.

::: #109 :::::::::::::::::::::::

hon ser några som sitter och väntar
i en lång rad av stolar.

två stolar är tomma. nu kommer en
man och en kvinna gående.

mannen tar upp något ur en
papperskasse och sätter det i en av
de tomma stolarna.

#109

#103

nu ser asta vad mannen placerade
där.

en nalle. maj-björn.

::: #110 ::::::::::::::::::::::::::::::

asta hade stirrat så länge på
spegeln att hon måste blinka, då
suddades bilden genast ut.

plötsligt såg hon sitt rum i
spegeln igen.

maj-björn var på flygplatsen. det
måste vara det som spegeln ville
berätta.

bea, tänkte asta. jag måste få tag
i bea.

#110

#104

det var deras enda chans.

när som helst kunde maj-björn
hamna på ett flygplan ut i världen,
och då var diamantringen förlorad.

::: #111 ::::::::::::::::::::::::::::::

kapitel #20: buenos aires, nästa!

:::~::~::::::::::::::::::::::::::::

olle gick genom korridoren. han bar
på en stor kartong och en massa
papper.

-- har det kommit några nya brev
om maj-björn? frågade bea.

olle skakade på huvudet.

då snyftade bea till. olle
stannade.

-- bea ... vad är det egentligen?

-- inget, sa bea tyst. jag bara
undrade.

#111

#106

hon gick före olle in i
klassrummet. han stod kvar och såg
oroligt efter henne.

::: #112 ::::::::::::::::::::::::::::::

asta måste få tag i bea och berätta
att nallen satt i en stol på
flygplatsen.

hon kikade ut genom dörren. pappa
satt i vardagsrummet och jobbade.

astas plan var att smyga förbi
pappa ut i hallen. men hon hann bara
några steg innan hon vinglade till
och tog tag i golvlampan.

::: #113 ::::::::::::::::::::::::::::::

-- asta! ropade pappa. vad gör du?

han sprang fram och tog hennes arm
precis innan hon skulle ha ramlat.

-- du får inte vara uppe, sa han.
och varför är du påklädd?

-- måste till skolan, flämtade
asta. bea ... nallen är på
flygplatsen.

pappa lyfte upp henne i famnen.

-- nu yrar du igen, sa han ömt.

han bar henne in i sovrummet.

-- det är nog bäst att vi tar
tempen, bestämde han. ligg stilla

#113

#108

tills den piper. oj, jag glömde
tevattnet!

::: #114 :::::::::::::::::::::::

pappa sprang ut. asta lydde. hon låg
stilla. kroppen var alldeles matt.

pappa hade säkert rätt. hon hade
yrat. det hon sett i spegeln var
bara en feberdröm. asta tittade mot
spegeln, och bilden blev suddig
igen.

asta ser flygplatsen igen. nallen
sitter kvar. en man och en kvinna
sätter sig. kvinnan pekar på
maj-björn.

::: #115 ::::::::::::::::::::::::::::::

mannen läser på lappen. munnen rör sig, han läser högt.

nu skrattar båda. mannen frågar något. kvinnan nickar.

då hör de något ropas ut i högtalarna. de samlar ihop sina saker och går fram mot en disk. med maj-björn.

över disken står vart planet ska åka. buenos aires.

::: #116 ::::::::::::::::::::::::::::::

det pep från termometern och pappa kom in. spegeln blev som vanligt

#116

#110

igen.

-- då ska vi se ... #39,2. från
och med nu ligger du kvar i sängen.
asta nickade. hon orkade inte annat.

buenos aires. det var därifrån
cesars pappa kom. från argentina, på
andra sidan jorden.

::: #117 ::::::::::::::::::::::::::::::

kapitel #21: galna ungar

:::~::~::::::::::::::::::::::::::::

cesar försökte trösta bea på rasten,
men bea ville inte bli tröstad.

mormors fina diamantring var borta,
och idag skulle mamma få reda på
det.

om hon bara visste var maj-björn
var!

asta visste precis var maj-björn
var, men hon kunde inte göra något
åt det.

::: #118 ::::::::::::::::::::::::::::::

pappa pratade i telefon precis utanför astas dörr. asta hörde vartenda ord.

-- ja, hej det är jag ... vilken morgon! asta svimmade, och sedan har hon yrat hela dagen ... klockan fem i åtta kom sigge på att han måste ha matsäck ... galna ungar! han skulle på studiebesök, till flygplatsen ...

både sigge och maj-björn var på flygplatsen! om bara asta kunde komma åt telefonen ...

#118

#113

::: #119 ::::::::::::::::::::::::::::::

bea mötte sin mamma på skolgården.

-- jag tog ledigt, sa hon och gav
bea en kram.

bea ville inte kramas. hon tyckte
inte att hon var värd någon kram.

-- vi kan titta på en ny klänning
åt dig till mormors fest imorgon, sa
mamma. det blir väl roligt?

bea nickade. hon hoppades att
mamma skulle ha glömt ringen,
men ...

#119

#114

::: #120 ::::::::::::::::::::::::::::::

-- förresten, är asta här?

-- nej, hon är sjuk. hon blir nog borta länge.

-- men vet du vad? sa mamma. då köper vi något gott och hälsar på henne på vägen. så kan vi hämta nallen också.

asta smög fram till dörren och sköt tyst upp den.

pappa satt med ryggen till, perfekt.

hon tassade på tå ut i hallen, men då fick pappa syn på henne.

#120

#115

-- måste på toa, sa asta med
ynklig röst.

tusan också. nu måste hon ta sig
till toaletten och sedan försöka få
med sig telefonen på vägen tillbaka.

den här gången fungerade det.

::: #121 ::::::::::::::::::::::::::::

asta slog numret till sigges mobil.

då hördes ringsignaler från sigges
rum.

han hade glömt mobilen hemma.

asta stönade högt. kunde inget gå
som hon ville?

#121

#116

::: #122 ::::::::::::::::::::::::::::::

kapitel #22: fördröjning

:::~::~::::::::::::::::::::::::::::

-- ska vi köpa vindruvor? frågade

beas mamma.

de var vid fruktdisken i

mataffären.

-- varför just vindruvor? frågade

bea.

-- man brukar köpa det till

sjuklingar, sa mamma. nå?

-- vad då?

-- ska vi köpa vindruvor till

asta? sa mamma. försök hänga med nu.

#122

#117

bea ville inte hänga med. hon
ville stanna i affären ända tills
maj-björn kom tillbaka.

bea låtsades tänka efter.

fruktdisken var full av blå
vindruvor.

::: #123 :::::::::::::::::::::::

-- asta gillar bara gröna vindruvor,
sa bea.

-- men de har bara blå.

-- vi kan fråga någon, sa bea.

mamma suckade, men gick ändå iväg
för att fråga.

-- han skulle titta på lagret, sa

#123

#118

mamma när hon kom tillbaka. vad gör
vi om de inte har några gröna
druvor?

-- provar i en annan affär, sa
bea.

::: #124 :::::::::::::::::::::::

mamma såg misstänksamt på henne.

men just då kom en kille med gröna
druvor.

de betalade och gick.

bea skulle ha sagt sanningen från
början. men hon hade inte velat göra
mamma ledsen.

en liten lögn växte och blev en

#124

#119

stor klump i magen.

-- här är det, va? sa mamma
utanför astas port.

-- mm, sa bea.

de gick in.

-- vänta, sa bea. jag måste knyta
skon.

tre gånger måste bea börja om.
sedan knöt hon den andra också.

mamma tryckte ner hissen.

-- femte våningen, va?

::: #125 ::::::::::::::::::::::::::::::

-- jag minns inte, sa bea. det
kanske är fjärde. eller tredje.

#125

#120

-- vad är det? är asta och du
ovänner?

-- nej, men ... hon är ju sjuk och
så.

-- hon överlever säkert ett kort
besök, sa mamma.

::: #126 ::::::::::::::::::::::::::::

mamma sträckte fram handen för att
trycka på ringklockan vid astas
dörr.

-- vänta, mamma, sa bea. det är
... det är något jag måste berätta.

mamma tryckte in knappen.

-- jaha, berätta på.

#126

#121

innan bea hann säga något öppnade
astas pappa dörren.

#126

#122

::: #127 ::::::::::::::::::::::::::::::

kapitel #23: var är nallen?

:::~::~::::::::::::::::::::::::::::

-- vi kommer med lite vindruvor till
asta, sa beas mamma.

-- asta, orkar du komma ut ett
tag? ropade pappa. bea och hennes
mamma är här.

jaha, tänkte asta. längre än så
här gick det inte.

hon gick långsamt mot dörren.

asta försökte fånga beas blick,
men hon såg ner i golvet.

asta tackade för vindruvorna.

#127

#123

-- mamma, sa bea. snälla, du
förstår inte, det är inte som ...

::: #128 :::::::::::::::::::::::::::::::

hissdörren slogs upp. det var sigge
som kom hem från studiebesöket.

-- hej sigge, sa beas mamma.

-- hej, sa sigge.

-- jo, just det, sa beas mamma
till asta. vi tänkte hämta beas
nalle när vi ändå var här.

asta gjorde ett sista försök.

-- jag ... jag vet inte var den
är, sa hon.

men då hände något otroligt.

#128

#124

-- jag vet var den är, sa sigge.
vänta så ska jag hämta den.

de hörde honom rafsas inne i astas
rum.

efter en stund kom han ut igen.
med maj-björn.

-- här, sa han och gav nallen till
bea.

-- ta-tack ... flämtade bea fram.
hur sjutton hade det där gått
till?

sigge blinkade i smyg till asta.

::: #129 ::::::::::::::::::::::::::::::

-- jaha, då ska vi inte störa
längre, sa beas mamma. krya på dig
nu, asta!

i hissen grävde beas mamma runt
inne i maj-björns rygg, och där var
den! mormors diamantring.

-- skönt, sa mamma. det var ju
snabbt och enkelt fixat.

::: #130 ::::::::::::::::::::::::::::::

sigge följde efter asta in på hennes
rum.

-- hur lyckades du med det där? sa
asta.

#130

#126

sigge satte sig på astas
skrivbordsstol.

-- på flygplatsen såg jag några
som bar på den där nallen från
tidningen. de tänkte ta med sig
nallen till sydamerika. men jag
visste ju att ni behövde den. efter
att jag hade läst ... du vet.

sigge rullade med stolen samtidigt
som han pratade.

::: #131 ::::::::::::::::::::::::::::

-- så jag sprang fram och sa att den
tillhörde min sjuka lillasyster.

-- trodde de på det?

#131

#127

-- ja, otroligt nog. och du ...
förlåt för att jag läste i din
dagbok.

-- det är okej, sa asta.

sigge tog spjärn med händerna mot
sängen. han siktade mot väggen där
spegeln hängde.

::: #132 :::::::::::::::::::::::::::::::

-- så då är allt bra? sa han.

-- ja, sa asta. nu är allt bra.

sigge sköt ifrån och stolen for
över golvet, in i väggen.

spegeln for i golvet med ett
krasch.

#132

#128

-- oj, sa sigge. förlåt.

då mindes asta vad det stått i
brevet från den gamla damen.

"spegeln känner själv när den inte
behövs längre."

-- det gör inget, sa asta.

-- vad var det som hände?! ropade
pappa.

-- du skulle ha lyssnat på mamma
och skruvat upp spegeln, svarade
asta.

::: #133 ::::::::::::::::::::::::::::::

kapitel #24: önska mig lycka till

:::~::~::::::::::::::::::::::::::::

på måndagsmorgonen träffades asta och bea i korsningen. cesar hade inte kommit än.

-- jag ska aldrig mer ljuga, sa bea.

-- det går nog inte att låta bli, sa asta. tänk om din mamma har klippt sig. du tycker att det är superfult, men hon är jätteglad. vad säger du då?

bea förstod vad asta menade.

#133

#130

nu kom cesar tillsammans med sin
mamma. hon var finklädd.

-- mamma ska på
anställningsintervju, sa cesar
stolt. hos gavinis guld.

::: #134 ::::::::::::::::::::::::::::::

-- duger jag så här? frågade cesars
mamma och snurrade runt ett varv.

-- du är jättefin, sa asta -- utan
att ljuga.

de gick gatan fram mot ödehuset,
men nu var det nymålat och fint.

-- önska mig lycka till, sa cesars
mamma.

#134

#131

-- lycka till, sa barnen.

hon tog ett djupt andetag och
öppnade grinden.

::: #135 ::::::::::::::::::::::::::::::

-- hur ska du göra med nallen?

frågade asta.

-- pappa kände inte ens igen den,
sa bea. och mamma ville ju bara ha
ringen. så maj-björn ska få
fortsätta sin resa.

hon tog upp nallen ur ryggsäcken,
satte den på en grindstolpe och
vinkade hej då.

asta öppnade sin egen ryggsäck och

#135

#132

höll fram den mot cesar.

-- jag har en grej som är din här,
sa hon.

-- har du? sa cesar och stoppade
ner handen.

när han kände tidningen med tejp
runt förstod han att han hade fått
momman igen.

asta och bea skrattade och sprang
in på skolgården.

-- det är fusk! skrek cesar och
sprang efter.

::: #136 ::::::::::::::::::::::::::::::

det var en helt vanlig skoldag. de senaste dagarna hade varit så fulla med äventyr att det här kändes ... trist.

-- är det inte dags att sätta fart på abc-klubben igen? viskade asta till cesar.

olle hörde att hon viskade.

-- ta det på rasten, asta. nå, när man gör en tabell så brukar man ...

astas tankar vandrade. tänk om inte sigge dykt upp med nallen i exakt rätt ögonblick.

#136

#134

hon tittade ut genom fönstret.
nallen var borta. maj-björn var ute
och reste igen.

-- jag ska hämta mer papper i
förrådet, sa olle. snart tillbaka.

då vände sig cesar mot asta.

-- snart kanske det inte finns
någon abc-klubb, sa han dystert. om
inte mamma får det där jobbet så
måste vi flytta.

::: #137 ::::::::::::::::::::::::::::::

just då såg asta att något hände
borta vid ödehuset.

dörren öppnades och cesars mamma

#137

#135

kom ut. hon sträckte händerna i
luften, som om hon vunnit
fotbolls-vm.

-- du kan nog sluta oroa dig för
det, sa asta.

::: #138 ::::::::::::::::::::::::::::::

kapitel #25: slut för idag, tack för
idag

:::~::~::::::::::::::::::::::::::::

så lämnar vi våra vänner i
abc-klubben. det är snart kväll, och
barnen har kommit hem från skolan.

diamantringen ligger i beas mammas
smyckeskrin igen. hon kunde inte ha
den på mormors fest ändå, för den
hade blivit för liten.

men egentligen spelar det ingen
roll. diamantringen finns där, hemma
hos dem, och inte i buenos aires.

#138

#137

::: #139 ::::::::::::::::::::::::::::::

cesar och mormor spelar kort. morfar
lagar middag. cesars mamma tittar på
lägenhetsannonser. inte för att det
brådskar. hon och cesar trivs bra
där de är.

asta klistrar en ljusblå
glitterängel på sin dagbok. hon
skriver i den nästan varje dag. men
aldrig några hemligheter, för hon
litar inte riktigt på sigge.

hon fick en ny spegel av pappa. en
helt vanlig spegel där man bara ser
sig själv. men den här fick mamma

#139

#138

skruva upp.

asta funderar ofta på det där med sanning och lögn. hon sa ju till exempel aldrig att det var sigge som haft ner spegeln. för då hade hon gjort sigge ledsen. och sigge hade ju precis gjort henne jätteglad.

::: #140 ::::::::::::::::::::::::::::::

nej, det är inte så enkelt att alltid hålla sig till sanningen. men bea skulle nog säga att det oftast är bäst att säga som det är. direkt.

nå, har vi glömt någon? ja.

självklart. maj-björn. hur gick det

#140

#139

för nallen egentligen?

vi vet förstås att nallar inte kan skriva. men om vi låtsas att de kunde det, vad skulle då maj-björn berätta för oss?

liggande på trottoaren utan lapp.
det var det bästa som någonsin hänt
mig. när en liten flicka sedan
hittade mig var jag en helt vanlig
nalle. inte en sådan som man har en
dag och sedan bara lämnar, utan en
sådan som man tar hem och tycker om.
och nu har jag kommit hem.
äntligen har jag kommit hem.